

A TÖRVÉNY CSELEKEDETEIBŐL

2015. július 12.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Fontos, hogy ti egyetértsetek azzal, amit az Úr szól. Tehát az már egy hit cselekedet, amikor fölemeljük a kezünket, és azt mondjuk, hogy ámen. Ezt így gondolom, ezt így értem, ezt így hiszem, és ez meg van pecsételve a szívemben.

Nézzük az Igét Jézus Krisztus szent nevében. Rögtön egy éles váltást hoz nekünk a törvényről az Úr szent Igéje, ahol jelzi nekünk, érezteti velünk, hogy óriási váltás jön a törvényt követően.

JÁNOS 1,17–18.

17. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett. Ámen.

Azt mondja itt az Írás, hogy a *törvény adatott*. Mózes által rideg, hideg, kőtáblákba vésett, betűvel leírt, adatott. Aztán egy új korszak következik, mert elkezdett az Ige ugyanabban a versszakban a *kegyelemről* és *igazságról* szólni. Hogy a törvény után eljött a kegyelem és igazság, és ők ketten *karöltve* jönnek. Figyeled? A törvény van az egyik oldalon, a másik oldalon a kegyelem és igazság.

A kegyelem és igazság a Jézus *Krisztus által lett*. Egy új korszak van, amelyben eljött hozzád Isten kegyelme, és eljött ez által a megigazítás, ami a Jézus Krisztus által lett az életedben. Ez az első, amin gondolkodnunk kell. El kell gondolkodnunk, hogy Isten ezzel lezárna a korszakot?

Mintha mondaná, hogy a törvény Mózes által adatott, és ímé, Jézus Krisztus eljött, hozta a kegyelemet és a megigazulást. Akik a törvény alá akarnak minket besorolni, bevinni, és ott *kárhoztatni*, ezt az Igét mindenféleképp tanuld meg *idézni* nekik. Ezen érdemes elgondolkodni. Isten másként tekint ránk, egy *új időkor*szakot hozott a számunkra, és így folytatja:

18. Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, Ő jelentette ki Őt.

Ez egy olyan gyönyörű kép! A *törvény idejében* nem volt senki, aki *kijelentse az Istent* az embernek. Kőtáblára voltak a parancsolatok írva, ezeket kell tenni, ezek Isten parancsolatai. Ha betartod, akkor áldásokban részesülsz, ha azokat megszeged, akkor az átok alá kerülsz. De benne az *Isten ismerete* nem volt elérhető. Pedig ez a *legnagyobb kincs* a számunkra.

Nézd meg, hogy Jézus *miért jött*? Az egyszülött Fiú azért jött, hogy Őt *kijelentse* nekünk. Hogy Jézus az Istent *Atyává kijelenthesse* neked, ezért el kellett jönnie. Jézus Krisztusnak ez volt a szolgálata. Hogy ne mondhasd, hogy igen, tudom, hogy van messze távol egy Isten, aki kőtáblára véste, hogy ezt ne tedd, azt ne tedd, hanem *elhozta* nekem a *szeretetet*.

Mert Isten a Szeretet, és aki a szívében, a kebelén nyugodott, a Jézus *Krisztust adta* nekem, és ezáltal *kijelentette* nekem az Atyát. Tudod-e, hogy a Biblia héber fordításában Abbá Atyám szerepel? Benne maradt a héber *Abba* szó. Az nem édesapát jelent, mint amikor nagyon hivatalosan kitöltünk egy formanyomtatványt, hogy az apja neve, stb.

Amikor az egészen picike baba elkezd szólni az apját, az első szavak között, tudod, mit mond ki? Abba, Abba, kihallod ezt, ha hallgatsz. Körbe-körbe szaladgál, és mondja, Abba, Abba. *Apuci*, apu vagy papa, illetőleg a legközvetlenebb módon, ahogy meg tudja szólítani a gyereket az apját. Ezt jelenti az Abba.

Egy ilyen *közvetlen kapcsolatra* vágyunk velünk a mennyei Atyánk, és ez a kapocs a *kegyelem* és az *igazság által* jött el, ahogy olvassuk. Nem a törvény által. Az egyszülött Fiú azért jött, hogy *kijelentse* nekünk az Atyát. Jézus Krisztusnak az újszövetségi szolgálata, hogy Istent, mint *szerető édesapát*, mint mennyei édesapát, mint apucit, *drága apukánkat* kijelentse nekünk.

Többé már nem vagyunk kivette a világba, hanem egy *apa-gyermek kapcsolat* jött létre, és Ő egy *gondoskodó szülő*. Ő gondoskodik. Minden gondolata te vagy, mondhatnám, és az mindannyiunkra igaz, mert Ő egyszerre mindenütt jelen van, és szeretetével pásztázza az életedet.

Egy emésztő tűzzel, és egy féltőn ölelő *szerető tűzzel*, ahol a Fiú lakozott, ahol kijelentette az Atyát a kebeléről, oda *vitt be* téged is, mert ma Krisztusban vagy. Mondhatjuk, hogy az *Atya kebelébe* kerültünk. A mennyei édesapánk kebelére. Az apukánk kebelére, aki a világ teremtője és alkotója. Micsoda kép ez?

Érdemes-e akkor a továbbiakban a törvényben gondolkodni? A *törvény* hideg és rideg. A hely, amit nekünk Jézus szerzett, az az *Atya keble*, és az onnan lüktető, szerető, gondoskodó, együtt érző, *gondviselő szív* vezet minket. Ez a keresztényeknek a tanulsága, meg kell tanulnunk.

Ha a *törvénykező* keresztényekkel találkozunk, ne hagyjuk a törvény alá behelyezni magunkat, úgy, ahogy az Ószövetségben rendelte azt Isten a zsidó népének. Mert bizony volt egy ilyen korszak. Nézzük meg, hogy *miért adatott* a törvény? Mert olvassuk, hogy a törvény Mózes által adatott.

Ha adatott, akkor Istennek célja volt vele. Ő semmit nem ad, amivel ne lenne célja. Mi volt Isten *célja* a törvénnyel? Ezt megint csak a Szentírásban tudjuk felfedni, ha pontosan akarjuk tudni. Pálnak egy nagyon kiváló levele a *Római levél*, ahol a törvényt és a kegyelmet tanítja, s a köztük lévő különbséget. Nagyon-nagyon sokat lehet méríteni, ha ezt az igazságot kutatjuk.

RÓMA 3,20–23. 28. 31.

20. Annakokáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg Őelőtte: mert a bűn ismerete a törvény által van.

Nagyon kemény vonal. Habár a törvényt egy egész ószövetségi nép követte, de a megigazulást nem vehették el általa. Ide van írva, hogy a törvénynek cselekedetéből egy test sem igazul meg Őelőtte. Nézzük meg, hogy miért adatott a törvény, ha nem hozott igazságot az embernek? Isten pecsétet tesz rám, hogy ezt hallgassátok, és ez az igazság.

(Erős kenet van az alhasi szervekben, nagyon erős a kenete a drága Szent Szellemnek.)

Nézzük akkor, miért adatott a törvény? A törvény mégiscsak adatott az Ószövetségben, de miért adta ezt Isten? Azért, hogy egymás orra alá tudjuk dörgölni, és kárhóztatás alá tudjuk helyezni egymást? Szó nincs róla. Így folytatja: ... a *bűn ismerete* a törvény által van.

Isten, amikor *behozta* a törvényt az Ószövetségben, onnantól kezdve lehetett arról beszélni, hogy az ember eljuthatott a *bűn ismeretére*. De amíg nem volt törvény, addig a bűn ismeretéről sem lehetett beszélni, Isten *nem kérhette számon* a bűnt addig, míg nem volt leírva, hogy mi az, ami Őelőtte helyes, és mi az, ami téves és bűnnek számít.

Tehát a *bűn ismeretére* eljuttassa az embert, ezért adatott a törvény. Ezt olvassuk a Róma levélben. Mondd velem együtt: *a bűn ismeretére juttatta el az embert, ezért adatott a törvény*. Olvassuk tovább. Azt is olvassuk, hogy a törvény cselekedeteiből már próbálták megcselekedni az ószövetségben, de egy test sem igazult meg általa. Senki nem mondhatta, hogy a törvényrendszert betöltöttem és igaz vagyok Isten előtt. Egy test sem. Nagyon figyelj most.

RÓMA 3,20–23. 28. 31.

21. Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták;

Olvastuk, hogy *törvény nélkül* jött Jézus, Ő hozta a *kegyelmet* és az *igazságot*. Együtt a kettőt. Nagyon *új dolgot* hozott Isten, egy addig nem létezőt. Addig a törvény volt, a törvényből kellett élni. Most pedig elhozta Isten a *törvény nélküli megigazulást*. Így folytatja:

22. Istennek igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által, mindazokhoz és mindazoknak, akik hisznek. Mert nincs különbség.

Akarsz Isten előtt igaz lenni? Erről szól: ha hiszünk Jézusban. Micsoda szívíg hatoló igazság! Ahogy mondta drága Erzsébet néni, hogy nincsenek megkülönböztetve fönt a mennyben, aki hisz, az *megigazul*. Aki nem fogadja el azt a hitet, amit Jézus tett értünk, az *elkárhozik*. De nem a törvény cselekedeteiből van az igazságunk. Írja az Ige:

23. Mert mindnyájan vétkeztek, és az Isten dicsőségének szűkében vannak.

Amíg el nem fogadják a kegyelmet. Mindnyájan vétkeztek az egy ember Ádámban. Az egész világ a *bűn alá került*. Tanulság ebből a részből, hogy Istennek igazsága törvény nélkül jelent meg az embernek, a Jézus Krisztusban való hit által.

Azért, ha valaki a törvény betűi szerint *kárhoztatni* akar téged, nyugodtan *visszatartaszíthatod*. Kijelentheted, hogy a te *igazságod* Jézus Krisztus által jött el. És ebben gyönyörködhetsz te, és gyönyörködik a mennyei Atya, hogy te ezt elfogadtad, teljességgel el lett végezve. Dicsőség érte Istennek. A 28-as versben összefoglalja Pál, hogy mihez tartsuk magunkat?

28. Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.

Emeld föl a kezed, köszönd meg ezt Istennek! Nagy bajban lennénk, ha a törvényrendszer ma is érvényes lenne ránk. Még ha igyekszünk, akkor se érünk el vele Isten igazságát. A törvénynek a cselekedetei nélkül jött el az emberhez *hit által* Isten igazsága. Ez a *kegyelem*. A kegyelem korszakában vagyunk. Ezt jelenti a kegyelem. A 31-es versben Pál megkérdezi:

31. A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-e a hit által? Távol legyen! Sőt, inkább a törvényt megerősítjük.

Mondhatjuk, hogy a törvény akkor egy semmirekellő dolog? Hiábavaló az életünkben? Távol legyen. Amit Isten ad, az mindig igaz és mindig szent. Ő adta a törvényt. Sőt, inkább a törvényt megerősítjük. Abból a kegyelemből, amit a trónról tudunk venni, és amit az Ő életéből tudunk venni, azt megerősítjük a mi életünkkel.

Ha valaki ránk néz, mi a Krisztust tükrözzük, hogy bizony, a törvény is azt mondja, hogy mi élünk. Csak mi nem a törvényből cselekedjük meg, hanem valahonnan *feljebből*, a kegyelemből. *Kegyelemből* és az *Ő Szelleme* által. Pontosan úgy fogunk élni, mint ahogy Istennek akkor is tetszett.

Akkor is le volt írva a törvényben, hogy mi a helyes. Ma is úgy élünk, ahogy Istennek tetszik, ha te akarsz törekedni arra, hogy a Szellem vezessen arra. Nem fog másik irányba vezetni. *Nem kidobjuk* a törvényt, hogy nem jó, hanem *betöltjük* azt, de nem a saját erőnkől, hanem a Jézus *Krisztus által*. Dicsőséget adunk Istennek ezért. Ez az igazság.

A szent Igét megtapsoljuk, ez az igazság, és örülünk, ha világosságot kapunk. Kijelentjük, hogy nem vagyunk a törvény alatt, ez így igaz. Ez nem azt jelenti, hogy mindenféle törvény nélkül élhetünk, hogy törvénytelenységben élhet egy keresztény, és semmi nem vonatkozik rá. Ez a legnagyobb hazugság.

Nem úgy fogok prédikálni, hogy titeket kárhozat alá tegyelek, hanem úgy, hogy *fel szabaduljon a hitetek*, és képesek legyetek arra, hogy valóban *Istennek tetsző* életet tudjatok élni általa. Halleluja! Ez az öröme Istennek, ami jelen van. Az Úr öröme. Pál azt mondja, hogy a törvényt megerősítjük a hit által.

Igenis, hogy a keresztény hitből él, és hit által él, akkor rá tud erősíteni arra, hogy amit a törvény írt, az úgy *igaz* volt, csak az ember a saját erejéből azt *nem* volt képes betölteni. Itt a nagy különbség. Kaptunk hozzá egy hatalmas *kegyelem Szellemét*, a drága Szent Szellemet, aki megsegít, és aki elvezet minden igazságra, és szelíden vezet. Nem a kötáblák által vezet.

Pál a Róma 4-ben rátér arra, hogy hogyan is volt Ábrahámmal? Hogy Ábrahám *ígéretet* nyert Istentől, és akkor még nem volt törvény. 430 évvel a *törvény előtt* Isten ígéretet tett Ábrahámnak, hogy azokat majd megcselekszi, hogy megáldja, és megáldván megáldja, az egész világ örökösévé teszi, és belőle származik a Mag, és mi Ábrahám fiai vagyunk.

Ezt írja rólunk az Írás. A mi áldásainknak, és a mi ígéreteinknek ilyen szempontból semmi köze nincs a törvényhez, és törvénykezéshez, mert az utána adatott 430 évvel, így igaz. Olvasod a Bibliában. Nézzük meg, hogy Pál hogyan érvel itt Ábrahám esetében.

RÓMA 4,13–15.

13. Mert nem a törvény által adatott az ígéret Ábrahámnak, vagy az ő magvának, hogy e világnak örököse lesz, hanem a hitből való megigazulás által.

Isten ígéretet tett, csodálatos ígéretet. Az egész világ örökösévé tette Ábrahámot. Azt mondja, megáldalak, hogy másoknak is áldássá lehessél. Azt mondja, hogy ez az ígéret nem a törvény által adatott. Akkor még nem volt törvény. Hanem azt lássuk, hogy adatott. Sem Ábrahámnak, sem az ő magvának nem törvényből adatott, azt mondja az Ige.

Nem törvény által adatott neki, hanem a *hitből* való megigazulás által. Már Ábrahámnál létezett ilyen? Hitből való *megigazultság*? Igen, mert amit Isten *mondott* neki, azt *elhitte*. Hitből volt és nem cselekedetekből. Hitből való megigazulásból nyerte.

14. Mert ha azok az örökösök, akik a törvényből valók, hiábavalóvá lett a hit, és haszontalanná az ígéret:

Akkor kidobhatnánk a hitet. Mi a *hit gyermekei* vagyunk. Akkor Isten, amit ígért, az nem ígéret, ha azt mondja, hogy amikor te ezt megteszed, akkor jönnek az áldások. Az nem ígéret, hanem az parancsolat. Isten ígéretet tett Ábrahámnak. Ábrahám *elfogadta* Istentől hittel, s abban a pillanatban az övé volt.

RÓMA 4,13–15.

15. Mert a törvény haragot nemz, ahol pedig nincs törvény, ott törvény ellen való cselekedet sincsen.

Miért van ez? Isten megparancsolja, hogy így legyen. De te azt nem tudod megtenni, elbuktál, mert emberből vagy, a test cselekedeteiből vagy, és Isten haragja száll rád. A törvény *haragot* nemz. Ahol pedig nincs törvény, ott törvény ellen való cselekedet sincsen.

És nézd meg, Isten mit tett? *Elmozdította* a kőtáblás törvényrendszert. *Nincs többé* ilyen törvény, és akkor *nem tudsz véteni* a törvény ellen sem. Mert elvette az útból. A törvény ellen való cselekedet sincsen. Fel tudunk lélegezni. Ez teljesen felszabadítólag hat az emberre.

Ábrahám nem a törvényekből kapta az ígéreteket, hanem *hit által* tudta elfogadni, és Isten odaadta neki, és beteljesítette azt. Ahol nincs törvény – olvastuk az előbb –, ott nincs törvény ellen való cselekedet sem. Tovább folytatjuk. Róma 5-ben szintén Pál tanít. Másként közelíti meg, de ugyanazt az üzenetet mondja.

RÓMA 5,13.

13. Mert a törvényig volt bűn a világon; a bűn azonban nem számíttatik be, ha nincs törvény.

Amíg volt a törvény, addig lehetett a bűnről beszélni. Nem azt mondja, hogy bűnt nem lehet elkövetni, a mai napig a keresztények is elkövetik a bűnöket. Azt írja, *nem számíttatik be*. Nem íratik az illető rovására, mert Jézus Krisztusnak lett tulajdonítva a kereszten. Erről szól a megváltás.

És mivel Isten tudott hozni Egyet, egy tökéleteset, aki *betöltötte* a törvényt, úgy, ahogy Isten adta. Mert valakinek meg kellett *mutatnia*, hogy a törvény igaz és szent. Utolsó jótaig be kellett tölteni. Amikor Isten hozott Egyet, az egyszülött Fiút, a tökéleteset, a szeplőtelen Bárányt, az utolsó vonásig betöltötte a törvényt, akkor Isten azt mondta, hogy rendben van.

A törvény nem szégyenülhet meg, a törvény igaz. Mivel be lett töltve, ezért elmozdította az Egy által, aki betöltötte. Ha te Jézus *Krisztusban* vagy, akkor *úgy tekint* rád, mint aki *betöltötte* a törvényt és tökéletes vagy. Annak ellenére, hogy nem úgy cselekszel.

Mert az van írva, hogy a bűn *nem számíttatik be*, ha sincsen törvény. Az is írva van, ahogy az előbb olvastam, hogy ezek a bűnök, *amiket elkövetünk*, ezek nem tulajdoníthatnak nekünk többé. Isten elvette a törvényt. Ha el is követjük azokat, *nem neked tulajdoníttatik*. Ez a kegyelem. Isten úgy tekint rád, hogy te szent vagy a Jézus Krisztusban. Ezek a hit szemei, az Isten szemei.

Még egyszer megnézzük: ahol *nincs* törvény, ott törvény *ellen* való cselekedet sincsen. Most már érthető, hogy miért nincs? Mert *nem vagy törvény alatt*. Ha ugyanazokat is cselekszed, de nem vétesz a törvény ellen, mert *kegyelem alatt* vagy, és a kegyelem elhozta neked az igazságot. Isten *megigazultja* lettél ez által.

Ha megértjük, akkor tudjuk nagyon *értékelni* Istennek a kegyelmét, és *nem* fogunk vele *visszaélni*. Ha *nincs* törvény, akkor törvény *ellen* való cselekedet sincs, olvastuk. Ha nincs törvény, akkor a bűn nem számíttatik be. Nem azt olvastuk, hogy nem lehet elkövetni, de a *megigazultságban* való voltodat *nem veszted el*. Isten kegyelme ez.

Emeld fel a kezed, és köszönd ezt meg, mert *megigazult* vagy Isten szemében. Nem számíttatik be neked a bűn. Ezért senki ne rendeljen téged vissza a kőtáblás törvényrendszer

alá! Ne hagyd magad! Mert ha ezt tennéd, akkor kárhozat születne a szíveden. A Róma 3,20-ban olvastuk: a bűn ismerete a törvény által van.

Ha a törvényt táplálják beléd, és a pulpitusról a törvényt prédikálják, hogy mit nem szabad tenni; hogyha ezt teszed, akkor bűn az, ha azt teszed, akkor vétkezel Isten ellen. Mit fog ez benned táplálni? A bűn ismeretét. Egyre inkább meg fogja benned *erősíteni* azt, hogy *bűnös* vagy, mert azokat megcselekedted. De a bűn ismerete *nem* fog *előbbre* vinni téged.

A bűneid Jézus Krisztusra lettek *ráterhelve*. Ő vette magára. Bűnné lett érettünk, hogy mi Isten *igazságává* tétethessünk a Krisztusban. Ez egy *tulajdonítás*: neked tulajdoníttatik Isten *igazsága*, Jézusnak tulajdoníttattak a te *bűneid*. Egy teljes *helycsere* volt. Azért te igaz vagy. Neked a *megigazultság ismeretére* kell eljutnod, hogy a hited *fel tudjon szabadulni*, nem a bűn ismeretére. A bűn ismerete a törvény által van.

Tehát ne engedd meg, hogy neked a törvényt tanítsák napról napra, és arról prédikáljanak. Ilyen tanításokat *ne hallgass*, mert ha ezeket hallgatod, felébred benned, hogy valóban elkövetted azokat, és lelkiismeret furdalásod lesz, és kárhozat alá kerülsz. Elfelejtetheted, hogy a hited fog neked működni valaha is. *Lezárja a hitedet*, ami amúgy benned van és Istentől született.

Minden, ami *Istentől született*, az legyőzi a világot. Látod-e már, hogy miért akarja az ördög, hogy *kárhozat alá* tegyen? Addig vagy neki *veszélyes*, míg van hited, amíg tudod használni, amíg meg tudod tenni, hogy kiárasztod a hitedet. Amint a hitedet lebénítja, nem jelentesz neki ellenfelet, veszélyforrást. Nem jelentesz neki akkor semmit a világban. Csak kullogunk lehajtott fejjel, és kárhoztatjuk magunkat.

Akkor azt is mondhatjuk, hogy a Jézus Krisztus értünk hiába halt meg, mert nem élünk azzal, amit megszerzett nekünk. Látjuk-e ezt a *másfajta látásmódot*, ahogy a keresztényektől halljuk, meg ahogy a Biblia tanítja? Teljesen másfajta látást ad, nagyon figyelj, kérlek szépen! Még egy igazságot teszünk ez mellé.

RÓMA 7,8.

8. De a parancsolat által a bűn alkalmat vett, és nemzett bennem minden kívánságot; ugyanis törvény nélkül holt a bűn.

Mit tett Isten? Kivette a törvényt, az ószövetségi törvényrendszert, küldött Egyet, aki betöltötte azt. Téged Őbenne feltámasztott, az Ő megigazultságát megkaptad, a törvény ilyen szempontból többé nem érvényes. Mit jelent ez a számodra? Törvény nélkül holt a bűn, vagyis a bűnnek nincs ereje az életed felett. Holt.

Meghalt a bűn, Jézus Krisztussal keresztre lett feszítve. A bűn, a bűn természete és a törvény oda lett *szegezve* a keresztfára. Mi a törvény *nélkül* vagyunk ilyen értelemben, az ószövetségi törvényrendszer tekintetében, ezért holt a bűn az életünkben. Ki lehet jelenteni. Így van leírva.

Ha érzed a *kísértést*, jelentsd ki, hogy a *bűn holt* az életemben, meghalt. *Nincs élette* az életemben. Nem tud megkísérteni, mert nem vagyok a törvény alatt. A bűn a törvény ismerete által éled föl az életedben, ahogy elolvastuk. Gyere velem tovább, nézzük meg mit ír az Ige.

Az Igék, amiket felolvasok, nagyon alapvetőek, és érdemes magatoknak kiírni, hogyha kárhoztatva érzitek az életeteket, az ördög valamiben is kárhoztatna. Naponta öntözd meg az életedet ezekkel az Igékkel, hogy a hited felszabaduljon.

1KORINTHUS 15,56. 55.**56. A halál fullánkja pedig a bűn; a bűn ereje pedig a törvény.**

Azt írja, hogy a *halál* meg tudja látogatni az ember életét, és a *betegség* az a halálnak egy lassú megnyilvánulási formája. Először szükség volt valahol, hogy a bűn fullánkja *megszúrjon*. Ha nem tudott volna megközelíteni, akkor a betegség se lenne ott az életetekben, ez azt mutatja. A halál fullánkja a bűn.

Na, most nézd meg, mit tett Isten. A bűn ereje pedig a törvény, és a törvényt kivette. A *bűn elerőtlenült*. A bűnnek nincs ereje többé az életed felett, és amikor az ördög meg akar szúrni a fullánkjával, akkor nincs erre ereje. Keresztényeket ez nem érheti, a keresztények *bűnmentesek* Isten szemében.

Mint ahogy az acél rozsdamentes, meg ha veszel jó bútorápolót, akkor a fa pormentessé válik, nem tud leszállni rá a por. Te mentes vagy ettől. Amikor ezt megérted belül, akkor felszabadul a hited, tudsz Istennek élni.

A hited úgy felszalad, olyan *erőket* fog megmozgatni, nem is voltál soha tudatában, hogy milyen ajándékok vannak benned. A hitünk valóban hegyeket tud *megmozgatni*, ha megtanuljuk *felszabadítani*, és ez a kulcs. Az ördögnek a *fullánkja* el lett rontva az életedben. Erőtlené vált. Azért kérdezi az előtte való versben, hogy halál, hol a te fullánkod? Így van leírva.

55. Halál! Hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmad?

Felkiált Pál. Halál, hol a te fullánkod? Miért nem tudsz már úgy szúrni, mint régen? Pokol, hol a te diadalmad? A keresztények felett *elveszette az erejét*, és ez Isten kegyelme. Mondom neked, ha a *kegyelmet megismered*, és egyre közelebb engeded a szívedhez, annál *nagyobb alázatban* fogsz járni Isten előtt.

Egyszerűen megolvastja az ember szívét, hogy mit végzett az Isten értünk, és többé nem akarsz közösséget a bűnnel. Mert egyszerűen olyan távolinak fogod érezni, és tényleg meghaltál annak. Meghaltál.

Nincs ereje, nincs hatalma az életedben, nem tud érinteni. *Nincs kihatással* rád. Valóban tudsz szent életet élni. Nem az által, mert a kőtáblákon meg volt írva, hogy mit tegyél, és mit ne tegyél. Oly nagy hálákat adunk Istennek!

Érzem, hogy kezd a hitetek felszabadulni, és ez olyan gyönyörű és Istennek kedves. Mert Isten *gyönyörködik a hitünkben*. Mondtam, hogy hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni, és ez pont olyan, ahogy leírta. Lehetetlen. *Hitünket gondozni* kell, ha felszabadult! Vigyázni, hogy soha senki meg ne lopja, és növekedjen, s gyümölcsöt teremjen.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 13,39.**39. És mindenekből, amikből a Mózes törvénye nem volt képes megigazítani titeket, Óáltala mindenki, aki hisz, megigazul.**

Törvény *erőtlen* volt, nem tudott az embernek erőt adni, hogy azt meg is cselekedje, ami ott meg volt írva. Nem volt képes az embernek erőt adni hozzá, hogy azt úgy tegye. A törvény *erőtlen* volt, nem volt képes megigazítani. Akkor mi igazítja meg az embert?

Nem volt képes megigazítani titeket, és jött az az Egy, és azt írja, hogy Óáltala mindenki, aki hisz, megigazul. Jött Egy, aki által, ha *hiszel*, igaz vagy Isten szemében, és ha *Ő igaznak ítéel*, ki mer kárhozottatni téged?

Ahogy Jézus kérdezte a házasságtörésen kapott asszonyt, *hogy hol vannak azok a te vádolóid*, hova lettek? Mind elmentek, egytől egyig, az összes. Isten, ha kijelenti, hogy te igaz vagy, hova lettek a te vádolóid? Gyönyörködsz ebben? Felszabadul a hited ebben? Ez így igaz és azért tudsz benne gyönyörködni, mert belül tudod, hogy ez az igazság.

Nézzük azt, hogyha valaki azt mondja, hogy én akkor is a törvényt magamra érvényesnek tartom és betartom az összes jótáját [a héber ABC legkisebb betűje], szeretném pontosan úgy csinálni, ahogy a törvény írja, mert én egy ilyen keresztény akarok lenni, akiről soha semmit ne mondhasson senki. Rendben van, megteheted. Mit mond azonban rólad az Írás? Jakab, aki Jézus családjában nőtt fel, Jézus féltestvére volt, ezt írja:

JAKAB 2,10.

10. Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös.

Ha valaki az egész törvényt megtartja is, vagyis mondhatod, hogy te tökéletes vagy a törvény szerint, az Ige mégis mond rólad valamit. Ha valaki az egész törvényt megtartja is, de *vét egy ellen*, egyet valahol egy picit elvétesz a törvényből, egyetlen egyszer egész életed során, felborult az egész, mert azt mondja az Ige, ha vétesz egy ellen, az *egésznek megrontásában* bűnös vagy. Mintha a többi is elvettetted volna, úgy hogy az összes törekvésed elveszett.

Azért tette ezt így Isten, hogy senki *ne tehesse oda* a sajátját Jézus mellé, hogy ímé én ezeket tettem, és majdnem, majdnem sikerült nekem. Nem! Egy van, aki által az igazság a tied lett és az a Jézus Krisztusé! Jobban teszed, ha ezt elfogadod, magadra nézve érvényesnek veszed. Ő elvégezte! Ha Ő nem tette volna meg, te soha nem lettél volna képes rá, hogy elnyerd azt.

Most emeld föl a kezed és köszönd meg, mert Ő *megtette érted*! Ha Ő nem teszi meg, soha nem lettél volna igaz Isten szemében. Ezt így könyveld el, mert ez az igazság. Soha, soha, soha nem lettél volna képes a saját erődből. Meg van írva, hogy a *törvény* nem képes rá, mert *erőtlen*.

Ha az ember ezt beengedi a szívébe, nagyobb hálaadásokkal tud lenni Isten felé, mint valaha. Innen jönnek az *igaz hálaadások*. Nem a vallásosságból, hogy oh, halleluja, halleluja. Isten nagyon sokszor mondta nekem az elmúlt évek során, hogy csak vallásos ne légy, csak vallásoskodó ne légy! Minden a *szívedből fakadjon*! Értsd meg, és utána fogod tudni azt a hálát adni, amire én vágyom. Belülről jönnek ezek. Belülről jönnek.

A halál fullánkja tehát erőtlenné lett az életünkben, amit megköszönünk, a betegség fullánkja erőtlenné lett, nem tud megtámadni téged. Benned a nagyobb van. *Benned a nagyobb* van!

A Galata levél szintén foglalkozik nagyon erősen azzal, hogy a keresztények és a törvény kapcsolata. Beleolvassunk, mert ha szeretnénk pontosak lenni a törvény vonatkozásában, innen is kell olvasnunk. A Galata levélben bőséggel olvashatunk erről.

GALATA 2,16. 21.

16. Tudván azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által, mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hitből, és nem a törvény cselekedeteiből; mivel a törvény cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem.

Kérdés, te tudod-e? Tudomásul kell venni, így közli az Ige. Tudjad, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a *Jézus Krisztusban való hit által*. Csak Ő van,

nincs más, és újra megismétli: *nem a törvény cselekedeteiből*; mintha arra gondolna, hogy ha az előbb még süket voltál és nem hallottad, le van írva.

Ne hagyj, hogy a másik dicsekedjen, hogy mit tett és magadat te kisebbnek érezd. Te Isten szemében pont olyan értékes vagy, mint a másik. *Ugyanaz a szent vér fizetett érted*, mint a másikért. Ő sem juthatott volna be a dicsőségbe és te sem. Ha te bűnösnek találtnál bárki szemében is, Isten nem így tekint rád. Nem az az igazság.

Azt mondja Pál, hogy távol legyen ez a gondolat tőled. Távol legyen, távol legyen, távol legyen! Te a *megigazulásról gondolkodjál*. Te elnyerted azt. Te elnyerted azt! A 21-es verset vegyük ide: Nem törölöm el az Isten kegyelmét. Nézd meg, mit csinál, aki a törvény felé kacsingat. Eltörli Isten kegyelmét, mintha az nem lenne érvényes a számára. Figyelmen kívül hagyja.

21. Nem törölöm el az Isten kegyelmét; mert ha a törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus hiába halt meg.

Akkor mindazt, amit Jézus szenvedett, a te életedért hiába szenvedte, ha visszafordulsz a törvényhez. Úgyhogy se magadnak, se másoknak *ne engedd* meg, hogy *kárhoztassanak*, mert a törvény kárhoztatást szül az ember életében. Legyél szabad ezektől!

GALATA 3,1. 5–14.

A Galata levél harmadik fejezetében folytatja a Szentírás. Ez a harmadik fejezet egy nagyon dorgálós. Nagyon erőteljes dorgálás van benne, úgy kezdődik:

1. Oh, balgatag galáciabeliek, kicsoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmesskedjete az igazságnak...

Ki rontott meg benneteket, hogyha egyszer már elfogadtátok a megigazulást, most *visszakanyarodtok* a törvény cselekedeteihez?

5. Annakokáért, aki a Szellemet szolgáltatta néktek és hatalmas csodákat tesz közöttetek, a törvény cselekedeteiből, vagy a hit hallásából cselekszik-e?

Ez a mennyei Atya, aki a Szellemet szolgáltatta néktek és hatalmas csodákat tesz közöttetek. *Hatalmas csodákat!* Tegnap egy olyan asszony tett bizonyosságot hogy lát, akinek le volt szakadva a retinája. Hogyan tudja ezt? Csak Isten tudja megtenni! Az Úr hatalmasakat cselekszik közöttünk, és ezt hogyan teszi? A Szelleme által teszi.

Kérdezi Pál, azért cselekszi ezt közöttetek, mert oly jók vagytok a törvény szerint? A törvény cselekedeteiből cselekszi vagy a *hit hallásából* cselekszi-e? Tudod, miért cselekszi? Mert ahogy *prédikáltatik* neked az Evangélium, *hit ébred* a szívedben, és a hit által tudja Isten *megcselekedni*. A hit hallásából cselekszi.

6. Míképpen Ábrahám hitt az Istennek, és megigazulásul tulajdonított az néki.

Vagyis megkapta ezt a kegyelmet Istentől: Ábrahám, te igaz vagy, mert hittél nekem! Nem azért, mert mindent olyan jól tett volna! Kétszer tagadta le, hogy felesége a Sára. Azt mondta, hogy a testvére, mert félt, hogy bajba kerül. Sára olyan jól nézett ki, hogy kilencven éves korában is még megkérte az egyik király a kezét.

S ez a király nem szellemi szemekkel nézett Sárára, oh micsoda szellemi ez a Sára! Annak fizikai szemei voltak, és Ábrahám igaz volt Isten előtt. Az a király nem a Sára szellemi szépségében gyönyörködött, hanem másban gyönyörködött, és igaz volt Ábrahám ennek ellenére Isten előtt, törvény nélkül.

GALATA 3,1. 5–14.

7. Értsétek meg tehát, hogy akik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai.

8. Előre látván pedig az Írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak az Evangéliumot: Tebened fognak megáldatni minden népek.

Te pogány vagy, ha nem voltál az *őszövetségnek* a része. Minden más nép pogánynak számít az Ige szerint. Isten tudta, hogy a pogányokat csak *hitből* tudja *megigazítani*, mert a törvény nem volt képes arra, hogy megigazítsa őket.

Azt mondta, valami jobbat cselekszem. Nézd meg, hogy Isten hirdette az Evangéliumot Ábrahámnak. Az Evangélium *jó hírt* jelent. Ábrahám, jó hírt hirdetek néked! Miképpen Ábrahám *hitt* az Istennek, és *megigazulásul* tulajdonított az néki.

Nem cselekedetekből van, hanem kegyelemből. Figyelj, Ábrahám, jó hírt hirdetek néked. Figyelj, Ábrahám, tebened fognak megáldatni minden népek! És ez vagy te is itt közöttünk ma.

9. Ekként a hitből valók kapnak áldást a hívő Ábrahámmal együtt.

Nem a törvényből valók! Ha egyszer ezt így a keresztények, akik a törvényt agyalják, megértenék, ahogy ez itt le van írva! A *hitből* valók kapnak *áldást* a hívő Ábrahámmal együtt. Most nagyon figyelj!

10. Mert akik a törvény cselekedeteiből vannak, átok alatt vannak; minthogy meg van írva: Átkozott mindenki, aki meg nem marad mindazokban, amik meg vannak írva a törvény könyvében, hogy azokat cselekedje.

Ugye olvastuk, hogyha egy ellen vétettél, az egésznek megrontásában bűnös vagy. Isten nagyon szigorú volt. Nem azt mondta, hogy a százból egyet vétettél, maradjunk abban, hogy igaz vagy. Nem lehetett! Az egész megrontásában bűnös volt az illető.

11. Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él.

Vagyis te itt vagy a hitedből, és te *igaz vagy* Isten előtt, nincs számodra kárhoztatás! Könyveld el a szívedben, hogy szabad légy! Erre mondja Jézus, hogy az én *Igém szabaddá* tesz, nincs kárhoztatás a számodra, bármit tettél.

12. A törvény pedig nem hitből van, hanem amely ember cselekszi azokat, élni fog általa

Nagyon híres vers:

13. Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká tétetvén érettünk, mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ:

Amit itt látnod kell, hogy Isten *eltette* az útból az őszövetségi törvény rendszert. A törvényt érvénytelenítette azzal, hogy hozott Egyet, aki *betöltötte*, és a törvény átkától pedig *megváltott* ez által. Mert ha a törvény alatt lennél és nem úgy cselekednél, akkor jönne rád az átok.

Jézus azért jött, hogy megváltson téged a törvény átkától! Hogyan tette ezt? Úgy, hogy Jézus *átokká lett* érettünk. Átokká tétetett Krisztus érettünk. És itt jönnek az áldásaink.

14. Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.

Mi voltunk Isten szemében a pogányok. Mindenki, aki *hisz és elfogadja* Jézust, Isten *odaadja* a Szellemét neki, és ezáltal cselekszi Isten a hatalmas dolgokat. A Szellem ígérését elnyerhettük hit által, és ez rólunk szól. Mi *hordozhatjuk* a Szellemet magunkban, és a Szellem szelíd vezetése által pedig képesek vagyunk betölteni a törvényt.

Ugyanis Jézus olyan magasra emelte a lécet, azt mondta ezeknek a kérkedő farizeusoknak – akik mondták, hogy mi soha bűnt nem követtünk el, mi soha nem követtünk el házasságtörést –, ha asszonyra a kívánság szándékával tekintettel, akkor már elkövetted azt.

Vagyis Jézus olyan *magasra emelte* a lécet, az elvárást, hogy azt az ember a saját erejéből nem volt képes betölteni. Mindenkinek meg kellett látnia, hogy a bűn ismerete a törvény által van, és *bűnösnek* találtatik *Jézus nélkül*. Mindenkinek meg kell látnia.

Isten nem úgy akar minket vezetni, hogy a törvény szerint elmondja, hogyan szeresd a feleségedet, hanem azt mondja, hogy *odaadom* a Szellememet. Itt van az, hogy a Szellemet elnyertük hit által. Közlöm veled a Szellememet és a Szellemem fog *megtanítani* téged arra, hogy hogyan kell tenni azt, hogy *szeresd* a feleségedet, hogy ne legyen házasságtörés, ne legyen parázñaság. Ti szeretni fogjátok egymást Szellem által. Az én Szellemem fogja megtanítani veletek.

Látod-e a különbséget? Óriási a különbség, és nincs kárhoztatás, mert a Szellem mindig fölemel, ha valamit elvétesz. Ha hozzá fordulsz, újra felemel, újra felemel, és újra felemel, megtisztít, és nincs kárhoztatás benne, és a hited erősödik. A *hibáinkból tanulunk* és *növekszünk a kegyelemben*, ezt jelenti növekedni a kegyelemben.

2KORINTHUS 3,7–8.

7. Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata dicsőséges volt...

Megint egy nagyon tanulságos paragrafus arról, ahogyan összehasonlíttja a törvényt a megigazultsággal. A törvényt a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálatának nevezi. Akarod-e a halált szolgálni?

Az embert kirázza a hideg, mikor ezt olvassa, hogy a törvény nem volt jó másra, mint a halálra. Ugyanis nem tudott mást hozni, mert a törvény szent volt, de amikor az ember nem tudta megcselekedni, akkor jött általa a kárhoztatás és jött vele a halál. Mert a törvény a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata volt. Ugyanígy hozza, hogy a Szellem szolgálata mit végez el.

8. Hogyne volna méginkább dicsőséges a Szellemnek szolgálata?

A Szellem szolgálata pedig a *megigazultságot* szolgáltatja nekünk. A mennyei Atya hozza a szívünkbe a drága Szent Szellemet, s mindig azt mondja neked, hogy te *igaz vagy*, kelj fel, menj tovább, mert igaz vagy. A szent vér kiontatott érted, Jézus elvitte a bűneidet, te igaz vagy.

S akkor csak felemeled a kezed és megköszönöd, hogy ez van az Ige szerint, ez az igazság. Ezt én a hitnek engedelmisségben *elfogadom*, ez rám nézve az igazság. Mondjad te is: *Ez rám nézve az igazság!* És ez fog felemelni téged és fölé fog emelni a bűnnek.

Ahogy írja az egyik könyv, az egyik nagy apostol, hogy annyi bankot törhetnék fel, amennyit csak akarnék, csak az *akarás megszánt* bennem, nincs többé. *Új teremtetések* lettünk belül, és ez az ÚJ-ság, amit Isten természete hozott létre bennünk, ez nem hajt minket arra.

Ha állandóan azt hallod, hogy *mit ne tegyél*, mit ne tegyél, a figyelmed arra irányul, és egyszer csak elkezded *kívánni* azt, hogy megcselekedd. Azt mondják neked, hogy te ebben az egész nagy teremben mindenhová nézhetsz, csak itt van egy nagy fekete ajtó, s arra rá ne vedd a szemedet!

És mindenki kimegy, s téged itt hagynak egyedül. De oda, arra az ajtóra ne tekints, mondják neked. Meddig fogod kibírni, hogy ne tekintsél oda? Ha mindenki kiment, az első dolgod lesz, hogy megnézed, mi van az ajtó mögött. Ezt teszi velünk a törvény.

Helyette azt mondja Isten, hogy a *Szellememet közlöm* veled. A Szellememet kiárasztottam és gyere, menjünk, és *vezetlek*, és megsegítelek. Ne félj, csak higgy, és az én igazságomat megkaptad. *Igaz vagy*, senki nem kárhoztathat, az enyém vagy. Senki nem kárhoztathat, az enyém vagy!

Látod a különbséget? Óriási a különbség! Azt mondja itt az Írás, hogy mennyivel inkább *dicsőséges* a Szellemnek szolgálata. Ha a törvényből próbáltunk egy kis dicsőséget méríteni, amíg abból éltünk, most, hogy a Szellem által élünk, mennyivel inkább dicsőséges ez a szolgálat.

Mindig előhozza Isten dicsőségét és *ragyog rajtad*, és még jobban ragyog rajtad, és dicsőségről dicsőségre *elváltozunk* benne. És tudod, hogy fogod teljesíteni a törvény minden jótáját? Egyik ellen sem fogsz véteni, ha felnővekszel, azáltal, hogy a Szellem elkezd szorongatni téged, hogy ebbe az irányba kell jönni, ezt kell tenni, gyere velem, hallgass rám, rám figyelj, én *elvezetlek* minden igazságra. Nem az a jó irány, ebbe az irányba gyere!

Szelíden vezet és elvezet minden igazságra úgy, hogy szorongat közben a szerelme. E miatt nem tudod megtenni, mert *nem akarod* az Ő szívét *megbántani*. Nem akarod Őt megke-
seríteni, ezért azt nem teszed. Ez a kegyelemből való keresztény élet és gyönyörűséges, mert Istennek a *szíve lüktet* benned, és nem rideg, hideg, kőtáblás parancsolatok vannak benned.

Van még egy Ige, amit szeretnék olvasni nektek erről, hogy a keresztények kérdezik, hogy jó-jó, ez olyan szépen hangzik, de akkor most mindenféle törvény nélkül élhetjük az életünket, szanaszét élhetünk a világban? Ha eltöröltük a törvényt, akkor most mindent szabad?

Az Ige megválaszolja ezt is, teljesen megválaszolja ezt az Ige nekünk, ha beleolvasunk a betűk közé.

RÓMA 2,12–13.

12. Mert akik törvény nélkül vétkeztek, törvény nélkül vesznek is el, és akik a törvény alatt vétkeztek, törvény által ítéltetnek meg.

13. Mert nem azok igazak Isten előtt, akik a törvényt hallgatják, hanem azok fognak megigazulni, akik a törvényt betöltik.

Hogyan töltöd be a törvényt? Az Egy által. Jézus Krisztus, aki betöltötte a törvényt és te *általa igaz vagy*, vagyis te megigazultál Isten előtt. Betöltötted a törvényt, ezért senki téged nem vádolhat, mert te Őbenne vagy. *Elfogadtad*, amit végzett érted. Elfogadtad, hogy az összes bűnöd rajta volt a kereszten, oda lett szegezve az adósleveleddel együtt.

Ő megszenvedte, amit neked kellett volna. Ő elment arra a helyre, ahova neked kellett volna, a bűneid miatt. És ezért te mondhatod nyugodtan, hogy a *törvényt betöltötted* Jézus Krisztus által, és ezért te *igaz vagy* Isten előtt.

Fel tudod emelni a kezedet és megköszönni? Ez el lett végezve érted! Hálaát adunk Istennek. A drága Úr Jézus Krisztusunk szent kegyelme végezte ezt.

1KORINTHUS 9,21.

21. A törvény nélkül valóknak törvény nélkülivé, noha nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvénye alá tartozó,

Vagyis nem vagyok törvény nélkül való, mondja Pál, hanem Krisztus törvénye alá tartozom, ez egy nagyon fontos dolog.

RÓMA 8,2.

2. Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.

Egy törvény alá kerültél, de itt a Jézus *Krisztusban való élet* szellemének a törvénye mindig fölemel! Akármit teszel, fölemel, mert *élet van benne*. Ott voltál a bűn és a halál törvénye alatt, de mit tett Isten? Onnan megszabadított, *kiszabadított*, kihozott onnan! Azt mondta, egy másik törvény alá teszlek téged, az én *szeretetem törvénye alá*.

A Jézus Krisztusban való élet szelleme – az *élet*, ami mindig *nagyobb a halálnál*. Az *Ő* élete *mindennél nagyobb*, annak a törvénye alá *kerültél be*, és onnan senki ki nem hoz. Ez *érvényes számodra*: a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye, a királyi parancsolat érvényes rád, a szeretet törvénye.

Szeretném kérdezni, ha elültetnek egy almafát... De Isten mindig magról dolgozott, tehát ha elültetjük a magot. De ha elültetsz egy kis csemetét, s mondják neked a telepen, hogy ez almafa lesz, csak nyugodtan ültess el. Amikor még nem látsz semmit, csak egy egyszerű kis ágacska, és azt elplántálsz, meg kell-e neki parancsolnod, hogy te almákat teremjél?

Nem kell, mert garantált, hogy ha azt öntözöd és gondozod és táplálsz, eljön az ideje, megtermi gyümölcsét és gyönyörű almákat fog teremni. Vagyis a szeretet parancsolata annak, aki szellemben jár és tudatosítja magában, hogy ki ő a Krisztusban, és érvényesíti magára, hogy szellemben jár és nem testben, annak ez a szeretet parancsolat nem olyan parancsolat, hogy nagyítóval nézi Isten, hogy mikor pattansz ki alóla, és ha elvétetted, akkor fejbe csap.

Benned az *Ő élete kering*, így garantált, hogy az *Ő gyümölcseit* fogod megteremni az életedben, és ezek jó gyümölcsök lesznek, a szeretet gyümölcsei lesznek. Nem kell aggódnod miatta, és nem külső törvényből fogod ezeket megteremni.

Ezért nem leszel kevélységben, mert tudod, hogy nem magadtól vannak, hanem Istennek a *szeretetéből* vannak. Istennek a *kegyelméből* vannak, az Isten életéből vannak. Ezek egyszerűen előjönnek az életeden, mert az *Ő élete* került beléd, és az gyümölcstermő a drága Úr Jézus nevében.

Ez a megszabadítás törvénye, vedd magadra érvényesnek, és semmiféle kárhozzátást ne engedj meg az életedben, Jézus nevében. Kérlek, hogy vigyázz erre, mert a *kárhozzátás* egy *gyilkos* dolog. Ki az, aki nagy örömmel fog emlékeztetni, hogy mit tettél a múltban? Elmondom nektek, ki ő, hogy ezzel tisztában legyünk, mert nincs olyan, hogy valakit *ne kísértsen* meg a *múltja*. El kell tudni bánni vele.

ZSÍDÓ 10,12–17.

12. Ő azonban, egy áldozattal áldozván a bűnökért, mindörökre leült az Istennek jobbára,

Jézus nem azért ült le, mert elfáradt. Lehet, hogy mi elfáradtunk volna vagy túl sem éltük volna, amin neki keresztül kellett mennie, de *Ő* nem azért ült le. *Ő azért ült le a trónon* az Atya jobbán, mert ez el lett végezve, ez *bevégeztetett*, ez el lett végezve egyszer és mindenkorra. A bűnnel többé nincs gondja Istennek, *orvosolva lett a bűnprobléma*. Akármennyi bűnt követnek el a keresztények itt a 21. században, *Ő* leült az Atya jobbára.

ZSIDÓ 10,12–17.

13. Várván immár, míg lábainak zsámolyául vettetnek az Ő ellenségei

14. Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszentelteket.

Ez a te megigazultságod! Hálát adunk Istennek a Jézus nevében, ezt örökre végezte el, örökre tökéletessé tett téged, nincs kárhoztatás a Krisztusban számodra. Tudd ezt meg, amikor jönnek a törvénykező keresztények, hogy *örökre tökéletessé tette* a megszentelteket. Meg vagy szentelve az Ő szent vérével, ezt semmi más nem tudta volna megszerezni.

Ki a legnagyobb *bizonyágtevő* a mi életünkben? A drága Istenünk Szent Szellem, és Ő erről tesz bizonyosságot. Aki másként mondja, annak nem lehet igaza.

15. Bizonyosságot tesz pedig erről nekünk a Szent Szellem is, mert miután előre mondotta:

16. Ez az a szövetség, melyet kötök velük ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjükbe írom be azokat,

Hogy el ne felejtsük, nem csak a *szívünkbe* lett beírva, itt is megvan, hogy mit kell tenni. Nagyon jól tudod te azt, pontosan. *Elméjükbe* írom be azokat! Azután így szól – és ez az *isteni kegyelem*:

17. Azután így szól: És az ő bűneikről és álnokságaikról többé meg nem emlékezem

Most becsukhatjuk itt a Bibliánkat, és azt mondjuk: Atyánk, áldunk és magasztalunk Téged, mert így lett teljes az, hogy nem vagyunk a törvény alatt, de a szívünkben ott vannak ezek a törvények, s tudjuk, mit kell tennünk, és ha elvétjük, akkor sem azokról emlékezik a mi Istenünk. Ez a kegyelem szelleme! Megköszönjük, hogy *örökre igazakká* tett minket, és nem élünk vissza az Ő jóságával, mindenkor az Ő akaratát keressük.

A dicsérők felvonulnak, mi pedig elkezdjük felemelni a szíveinket, hogy az Ő jósága és az Ő mindenható volta ezt elvégezte, hogy Ő jobbá tesz minket az életben, hogy nem parancsolatokból akarunk tetszeni neki, és nem kárhoztatjuk magunkat, hanem felszabadítjuk a hitünket, és *hatékony munkásai* akarunk lenni az Úr szántóföldjének, ahova közölte az Ő hitét.

Az Ő hitéből élünk, az Ő igazságából élünk, az Ő kegyelméből élünk. *Semmit nem tulajdoníthatunk magunknak, akkor a bűneinket sem!* Igaz ez? Álljunk föl, köszönjük meg Istennek. Hálákat adunk, emeljük föl a kezeinket, kezdünk hálákat adni!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.